

Jumala voi!

Uskon kilpi, sp 3.12.2006

Victoria Boyson: We Can't, but God Can!

Vertauksessaan talenteista (Matt.25:14-30) Jeesus kertoo meille isännästä, joka antoi kolmelle palvelijalleen kullekin eri summan rahaa, joilla asioida hänen toimeksiannostaan. Kaksi palvelijaa sijoitti rahat viisaasti ja isäntä oli tyytyväinen. Mutta kolmas palvelija ei tehnyt mitään sillä rahalla, jonka sai.

Viimeksi tuli se palvelija, joka oli saanut vain yhden talentin, ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä leikkaat sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut. Minä pelkäsin ja kaivoin talenttisi maahan. Tässä on omasi.' Isäntä vastasi hänelle: 'Sinä kelvoton ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä leikkaan sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut. Silloinhan sinun olisi pitänyt viedä minun rahani pankkiin, niin että olisin palatessani saanut omani takaisin korkoineen. Matt.25:24-27.

Palvelija myönsi, että hän toimi pelkonsa vuoksi niin kuin toimi: *Minä pelkäsin...*

Meidän talenttimme edustavat niitä lahjoja ja kykyjä, jotka Jumala on meille antanut. On usein vaikeata tuoda esiin lahjojaan toisten edessä pelon tähden. Kuinka moni meistä onkaan kaivanut talenttinsa maahan vain siitä pelosta, mitähän muut ajattelevat?

Sanomme Jumalalle: "Minä pelkään enkä sen vuoksi voi tehdä sitä, mitä sinä olet pyytänyt tekemään." Toisin sanonen me sanomme Kaikkivaltiaalle Jumalalle, että haluamme olla tottelemattomia hänelle, kun kieltäydymme edes *yrittämästä* voittaa pelkojamme.

Pelon kohtaaminen

Jumala rakastaa meitä todella paljon, hän rakastaa meitä aina ja hän kyllä ymmärtää meidän pelkomme. Sen lisäksi hän haluaa, että me voitamme pelkomme. Mutta ei hän odota, että me teemme sen omin voimin. Hän haluaa toden totta auttaa meitä. Juuri silloin, kun hän auttaa meitä, me opimme hänestä uusia puolia ja luotamme häneen enemmän - kun opimme kuinka todella paljon hän meitä rakastaa.

Jumala sallii meidän joutua olosuhteisiin, joista hän hyvin tietää, että ne kauhistuttavat meitä. Hän tekee niin, jotta me voimme hänen avullaan voittaa sen pelon, joka siinä tilanteessa meitä vaivaa. Yksi hänen suurimmista iloistaan on nähdä lastensa voittavan pelkonsa. Hän tietää, ettei se tule olemaan meille helppoa, mutta hän haluaa meidän raivaavan tiemme läpi pelon. *Meidän voittomme ei ole se, että lakkaamme pelkäämästä, vaan että olemme kuuliaisimpia Jumalalle siitä huolimatta, että pelkäämme niin paljon.*

Jumala rakentaa elämässämme uutta vahvuutta, kun me kuuliaisuudesta häntä kohtaa pyrimme voittamaan pelkomme. Hänen lupauksensa meille on, että hän ei koskaan hylkää eikä jätä meitä (5.Moos.31:8). Tämä ei ole koskaan niin totta kuin silloin, kun me otamme rohkeita askeleita elämäämme hallitsevia pelkoja vastaan. Hänen voitelunsa tuottaa meissä sitä uskoa, jonka avulla teemme, mitä hän pyytää - pelosta huolimatta.

On vaikeaa kohdata se, mitä pelkäämme, mutta meidän uskomme ja luottamuksemme Jumalaan on se, mikä auttaa meidät vaikeuksien läpi. Se ei tarkoita sitä, että meiltä otetaan pelko pois, vaan että voimme voittaa pelon Jumalan lupauksen tukemana. Hänen läsnäolonsa meidän elämässämme rohkaisee meitä painamaan eteenpäin. Samalla meidän uskomme häneen antaa meille sisäistä rauhaa ja voimaa, joka juurii meistä pelon pois. Hänen täydellinen rakkautensa karkottaa meidän pelkomme (1.Joh.4:18).

Kun aloin matkustaa ja tehdä julistustyötä, olin kauhuissani! Minä pelkäsin... mutta tein sitä silti. Jumalan voitelu laskeutui ja Pyhä Henki otti vallan. Tein hengellistä työtä suuressa voitelussa, mutta voitelu ei tullut ennen työn aloittamista, vaan siinä, kun palvelin ihmisiä. Ja huomasin, että mitä kuuliaisempi olen, sitä suurempi voitelu minulla on.

Kun meitä rakastetaan

Kun tiedämme varmasti, että jotkut rakastavat meitä, emme heitä pelkää. Heidän rakkautensa meitä kohtaan antaa meille voimaa. Juuri näin on myös suhteessamme Jumalaan. Sen vuoksi Saatana näkee vaivaa niin paljon, jotta luulisimme Jumalan olevan vihoissaan meille tai olevan ankara isäntä. Paha palvelija oli vakuuttunut siitä, että hänen isäntänsä oli ankara mies (Matt.25:24) ja sen vuoksi hän pelkäsi tätä. Jos me todella tietäisimme, kuinka paljon Jumala meitä rakastaa, emme pelkäisi mitään! Ei meitä auta usko omiin kykyihimme koetuksien läpäisemiseen, vaan usko, että hän rakastaa meitä, ja tieto, että hän ei koskaan hylkää.

Minkähän vuoksi kelvoton palvelija oli niin vakuuttunut, että hänen isäntänsä olisi niin ankara mies? Minkähän vuoksi mekin aika ajoin luulemme, että Jumala odottaa meidän epäonnistuvan vain saadakseen löylyttää meitä? Meidän rakastava Isämmehän päin vastoin nostaa meidät ylös, kun kaadumme. *...minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni (Jes.41:10)*. Hänhän meitä rohkaisee näkemään, että hän voi käyttää meidän epäonnistumisiamme hänen kunniansa kirkastamiseen. Hän näyttää meille, kuinka tärkeitä meidän epäonnistumisemme ovat. Kuten isäntä Matteuksen vertauksessa, meidän Isämme ei ole vihainen, kun epäonnistumme, ainoastaan hän on sitä silloin, jos emme edes yritä. Ja kun me epäonnistumme, hän kääntää meidän virheemmekin parhaaksemme (Room.8:28).

Älä pelkää!

Neljännessä Mooseksen kirjassa, luvussa 13, Jumala on tuonut Israelin kansan luvatus maan rajalle. Mooses lähetti 12 vakoojaa tutkimaan, millainen maa oli. Kun he saapuivat takaisin, Kaleb ja Joosua kertoivat, että maa oli todella hyvä ja heidän pitäisi ottaa se haltuunsa saman tien (4.Moos.13:30). Mutta kymmenen muuta vakoojaa - vaikka olivatkin samaa mieltä siitä, että maa oli hyvä - eivät uskoneet voivansa saada sitä haltuunsa. Sen sijaan, että olisivat uskoneet Jumalan lupauksiin, he näkivät edessään vain esteitä, jotka olivat luvatus maan valloittamisen tiellä (jakeet 31-33).

Mutta miehet, jotka olivat käyneet siellä hänen kanssaan, sanoivat: "Emme me pysty käymään sen kansan kimppeun. He ovat vahvempia kuin me." (4.Moos.13:31)

Jumala oli pelastanut heidät faaraon kädestä ja vienyt heidät Punaisen meren läpi ja tuhonnut täydellisesti heidän vihollisensa. Nyt, kun he seisovat Luvatus maan rajalla, heidän silmänsä olivat kohdistuneet siihen, mitä he pelkäsivät, eikä Jumalaan. Tuntuu

käsittämättömältä, että he pelkäsivät niin. Mutta kuinka usein mekin luotamme omaan voimaamme hädässä sen sijasta, että nostaisimme katseemme Jumalaan, joka on jo kuljettanut meitä niin monen ongelman kautta?

Kelvottomat vakoojat sanoivat: "Emme pysty!" Mutta Kaleb ja Joosua sanoivat: "Jumala voi!"

Maa, jota kävimme tutkimassa, on hyvä ja ihana maa. Jos Herra on meille suosiollinen, hän vie meidät tuohon maahan, joka tulvii maitoa ja hunajaa, ja antaa sen meille. Te ette saa kapinoida Herraa vastaan! Älkää myöskään pelätkö sen maan asukkaita, meille he ovat pelkkä suupala. Heidän jumalansa ovat hylänneet heidät, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää siis pelätkö heitä! (4.Moos.14:7-9)

Epäusko ja pelko ovat kapinaa Jumalaa vastaan. Luulen, että jostain syystä meille on pätkähtänyt päähän ajatus, että usko ja luottamus häneen ovat valinnaisia. Olemme langenneet uskomaan, että on kyseessä meidän valintamme, josko menemme seuraavalla tasolle ja josko uskomme hänen huolenpitoonsa. Ei ole niin, sillä *Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen (Hepr.11:6)*.

Oletko valmis?

Me haluamme rauhaa ja turvallisuutta, mutta Jumala haluaa, että olemme valmiita sotaan. Jos emme etene kohti seuraavaa taistelua emmekä yritä ottaa haltuumme "Luvattua maata", silloin tuotamme pettymyksen Jumalalle. Hän uskoo meihin ja meidän tulisi luottaa hänen viisauteensa, mitä tulee meihin itseemme, enemmän kuin siihen, mitä me itse uskomme voivamme saavuttaa. Hän haluaa meidän katsovan eteenpäin, ei taaksepäin.

Ystävät, meidät laitetaan kokeeseen yhä uudestaan, kunnes läpäisemme kokeen - kunnes voimme sanoa Kalebin tavoin ilman pelkoa: "Me nielaisemme heidät!" Meidän luottamuksemme Jumalaan tulee olla niin vahvaa, että ei ole kahta kysymystä, taistelemmeko me vai ei - me yksinkertaisesti lähdemme liikkeelle!

Rakkaat ystävät, kun me jatkamme taistelua pimeyden voimia vastaan vaikkakin olisimme peloissamme, meistä tulee yhä enemmän sen armeijan näköinen, joksi Jumala on meidät kaavaillut. Mutta jos emme edes yritä, emme koskaan näe Jumalan antamien näkyjen toteutumista. Hänen näkynsä on, että sinä elät voitollista elämää koskien KAIKKIA niitä lupauksia, jotka Jumala on sinulle antanut!

Victoria

Victoria Boyson, Inc. © 2006

www.boyson.org